

prima instanță: M.Anton

instanța de recurs: Sv.Filincova, G.Stratulat, T.Vieru, Sv. Novac, Iu. Bejenaru

Î N C H E I E R E

06 noiembrie 2013

mun. Chișinău

Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele ședinței, judecătorul: Svetlana Filincova

Judecătorii: Galina Stratulat, Svetlana Novac, Ion Druță, Iurie Bejenaru

examinând cererea de revizuire declarată de reprezentantul Borș Eugen în interesele recurentului SC „MoldTrans Tur” SRL,

în pricina de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „MoldTrans Tur” SRL către Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 prin care a fost respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „MoldTrans Tur” SC, cu menținerea hotărârea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2012,

c o n s t a t ă :

La 17 ianuarie 2012, SC „MoldTrans Tur” SRL a înaintat cerere de chemare în judecată în ordine de contencios administrativ către Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamanta a indicat, că drept urmare a efectuării controlului fiscal total la data de 30 septembrie 2011 de către Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău, a fost întocmit actul de control nr.3-48709 și actul nr.3-495982, conform cărora la data de 28 octombrie 2011 a fost emisă decizia nr.2791/3, privind aplicarea sancțiunilor fiscale S.C „MoldTrans Tur” S.R.L pentru încălcarea legislației fiscale, și anume:

- 65535 lei pentru diminuarea venitului impozabil obținut ca rezultat al prestării serviciilor de transport auto de pasageri pe rute interurbane în anul 2009 în sumă de 472 018 lei, iar pentru anul 2010 în sumă de 468 821 lei.

- 19756 lei pentru nerepatrierea în termenii stabiliți de legislație a mijloacelor bănești aferente serviciilor de transport auto de pasageri.

Ulterior, prin cererea depusă de reprezentantul reclamantului S.C „MoldTrans Tur” S.R.L, Cheptea Andrei, a fost solicitată anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.234 din 15 decembrie 2011, emisă pe marginea contestației deciziei nr.2791/3 din 28 octombrie 2011 Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău ca fiind ilegală.

Reprezentantul reclamantei S.C „Moldtrans Tur” S.R.L, Cheptea Andrei, în ședințele anterioare de judecată a susținut cererile de chemare în judecată depuse împotriva deciziei nr.2791/3 din 28 octombrie 2011 a Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău și deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.234 din 15 decembrie 2011, solicitând anularea actelor administrative contestate.

În motivarea poziției sale procedurale a indicat că fiind în dezacord cu decizia Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău nr.2791/3 din 28 octombrie 2011, în temeiul căreia a fost dispusă aplicarea amenzilor, s-a adresat cu o contestație nr.470 din 18.11.2011, prezentând Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău argumente întemeiate și fundamentate cu referință la legislația în vigoare și anexarea explicațiilor șoferilor S.C „Moldtrans Tur” S.R.L.

Consideră, că IFS mun.Chișinău a interpretat eronat prevederile art. 18 a), art.83 alin.(4) din Titlul II al Codului fiscal, aprobat prin Legea RM nr. 1163 -XIII din 24.04.1997 privind micșorarea venitului S.C „Moldtrans Tur” S.R.L obținut ca rezultat al prestării serviciilor de transport auto (de pasageri pe rute interurbane în anul 2009, 2010 în sumă de 472 018 lei și respectiv 468 821 lei), din considerente că pîrîtul nu a demonstrat faptul transportării pasagerilor indicați în listele prezentate de inspectorii fiscali și încasarea de către personalul reclamantei a mijloacelor bănești de la călătorii indicați în listele Serviciului de Grăniceri.

Indică că în conformitate cu explicațiile șoferilor, angajați ai reclamantei, diferența dintre numărul de pasageri indicați în documentele de însoțire și cei îmbarcați, confirmate de Serviciul Vamal și datele prezentate de Serviciul Grăniceri Inspectoratului Fiscal de Stat mun.Chișinău, se datorează faptului înregistrării de către Serviciul Grăniceri în documentele de însoțire a autocarului a persoanelor, cărora nu le-a fost permisă trecerea frontierei de la alte mijloace de transport, fiind reținuți după barieră.

În contextul celor indicate menționează că acest fapt se datorează interzicerii circulației pe jos între punctele de frontieră, astfel, că grănicerii punctelor de frontieră ale ambelor țări impun îmbarcarea persoanelor, cărora nu le-a fost permisă anterior trecerea frontierei în autocarele de ruta regulată pentru scoaterea lor de pe teritoriul punctelor de frontieră pînă la bariera vecină.

Motivează că în această situație evident că persoanele nominalizate sunt înregistrate de către grăniceri la intrare/ieșire din punctul de frontieră concomitent cu ceilalți călători, care se află deja îmbarcați, cu reflectarea respectivă în registrele electronice.

Astfel, menționează că șoferii autocarului sunt obligați să se conformeze indicațiilor grănicerilor și inspectorului vamal privind transportarea cetățenilor pe teritoriul punctelor de frontieră, fapt care generează imposibilitatea încasării taxelor de transportare pentru categoria dată de pasageri, și respectiv, pe cale de consecință apar divergențele dintre datele contabile și listele întocmite de Serviciul Grăniceri.

Un alt motiv pentru apariția divergențelor constituie și faptul îmbarcării călătorilor de pe traseu în cazul defecțiunilor tehnice ale autocarelor, care de asemenea fiind înregistrați de serviciul grăniceri, nu sunt reflectate în borderoul de evidență din considerentele că aceștia dețineau deja bilete de călătorie, iar încasarea dublă a prețului călătoriei este inadmisibilă. Or, deseori serviciul de grăniceri, intenționat sau din imprudență, admite erori tehnice în actele de parcurs, prin înregistrarea pe numărul autocarului de rută regulată și pasageri a altor mijloace de transport.

Conchide că situațiile nominalizate sunt generate de faptul că serviciul de frontieră nu eliberează șoferilor extrase din listele electronice ale călătorilor înregistrați, iar aceștia nu cunosc situația reală, pentru a solicita corectarea datelor introduse eronat.

Astfel, conchide că sumele constate de către autoritatea fiscală în procesul contrapunerii datelor furnizate de Serviciul Grăniceri cu datele din documentele primare ale S.C „Moldtrans Tur” S.R.L confirmate de Serviciul Vamal pentru anii 2009-2010 în mărime de 131 653 lei și respectiv, de 290 466 lei nu pot fi calificate drept venit impozabil diminuat din considerentele că aceste servicii nu au fost prestate și respectiv, nu au fost încasate sume financiare, or în opinia reclamantei aceste diferențe nu cade sub incidența prevederilor art. 14 lit.(a) Titlul II al Codului fiscal și nu reprezintă obiect al impunerii fiscale.

În acest context, S.C „Moldtrans Tur” S.R.L califică eronat aplicarea prevederilor art. 189 pct.2 Titlul V Cod fiscal, cu referire la faptul calculării impozitelor și taxele prin metode și din surse indirecte în cazul imposibilității determinării acestora din lipsă de evidență contabilă dat fiindcă diferența de pasageri depistată de IFS mun.Chișinău la contrapunerea datelor Serviciului Grăniceri cu datele din documentele primare ale S.C „Moldtrans Tur” S.R.L nu poate fi calificată drept venit impozabil, din simplu motiv că serviciile enunțate nu au fost prestate, nefiind încasate mijloace bănești.

Cu referire la aplicarea amenzii în mărime de 19756 lei pentru nerepatrierea mijloacelor bănești provenite din tranzacțiile economice-externe, reclamanta indică că serviciile de vânzare a билетelor la rutele regulate de către ÎS „Киевпассервис” (Autogara Kiev) pentru S.C „Moldtrans Tur” S.R.L nu cad sub incidența prevederilor Legii nr.1466 cu privire la reglementarea repatrierii de mijloace bănești, mărfuri și servicii provenite din tranzacțiile economice externe din 29 ianuarie 1998, dat fiindcă

se efectuează în temeiul acordului interguvernamental în domeniul transportului rutier între Republica Moldova și Ucraina semnat la 20 martie 1993.

Astfel, art.3 pct.3 al Legii nr. 1466 din 29 ianuarie 1998 reglementează obligația în cauză în cazul prestării de servicii în străinătate executate cu plată la timp, or în opinia acestuia, serviciile sunt prestate de ÎS „Киевпассервис” de vânzarea a biletelor pentru un comision constant prevăzut de legislația Ucrainei, dar nu de către S.C „Moldtrans Tur” S.R.L.

În contextul celor expuse, art.5 pct.7. Legii nr.1466 din 29 ianuarie 1998 prevede nesupunerea sancțiunilor pecuniare a sumelor nerepatriate de la export-import dacă în decurs de o lună de la data expirării termenului de repatriere partenerului extern i-au fost înaintate pretenții.

În acest sens menționează că S.C „Moldtrans Tur” S.R.L regulat a înștiințat partenerul despre achitarea sumelor restante, fapt confirmat prin actele întocmite între părți, or constatările și concluziile în raport cu S.C „Moldtrans Tur” S.R.L nu pot fi calificate drept încălcare fiscală și nu pot fi aplicate sancțiuni, dat fiindcă nu a prestat servicii ÎS „Киевпассервис”.

Menționează că împotriva deciziei nr.2791/3 din 28 octombrie 2011 Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău a fost declarată contestație, iar prin decizia Inspectoratului Fiscal Principal de Stat nr.234 din 15 decembrie 2011, argumentele prezentate de către S.C „Moldtrans Tur” S.R.L au fost considerate drept neîntemeiate, iar contestația respinsă.

S.C „Moldtrans Tur” S.R.L nefiind de acord cu actele administrative enunțate, solicită instanței de judecată:

- anularea deciziei nr.2791/3, emisă de Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău din 28 octombrie 2011.

- anularea deciziei Inspectoratului Fiscal Principal de Stat mun.Chișinău nr.234 din 15 decembrie 2011, emisă pe marginea contestației deciziei nr.2791/3 din 28 octombrie 2011.

Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău nu a recunoscut acțiunea și a solicitat respingerea ei pe motivul omiterii de către reclamant a termenului de prescripție extinctivă.

Prin hotărîrea Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2012 cererea de chemare în judecată înaintată de SC „MoldTrans Tur” SRL către Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ a fost respinsă ca neîntemeiată și ca fiind depusă cu omiterea termenului de prescripție.

Nefiind de acord cu hotărîrea dată, la 08 noiembrie 2012, SC „MoldTrans Tur” SRL a contestat-o cu recurs, solicitînd admiterea acestuia, casarea hotărîrii Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2012 cu emiterea unei noi hotărîri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, recurenta SC „MoldTrans Tur” SRL, a indicat că,

instanța de fond nu a constatat și elucidat pe deplin circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii, concluziile primei instanțe fiind în contradicție cu circumstanțele pricinii. Mai indică recurenta că, instanța de fond eronat a aplicat prevederile art.189 pct.2 din Codul Fiscal.

Totodată, menționează recurenta că nu poate fi reținut argumentul IFS mun.Chișinău precum că SC „MoldTrans Tur” SRL a diminuat venitul impozabil în perioada fiscală pentru anul 2009 în sumă de 472018 lei și pentru anul 2010 în sumă de 468821 lei.

La emiterea deciziei nr.2791/3 din 28 octombrie 2011, Inspectoratul Fiscal de Stat mun.Chișinău s-a condus de informația prezentată de Serviciul Grănceri și nu a calculat venitul întreprinderii potrivit biletelor de călătorie vândute și documentelor de strictă evidență prezentate, cu atât mai mult că la efectuarea controlului au fost prezentate toate documentele solicitate.

Prin decizia Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013 s-a respins recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „MoldTrans Tur” SC, cu menținerea hotărârii Curții de Apel Chișinău din 20 septembrie 2012.

La 17 iulie 2013 reprezentantul Borș Eugen în interesele recurentului SC „MoldTrans Tur” SRL a depus o cerere de revizuire împotriva deciziei instanței de recurs, solicitând admiterea cererii, casarea deciziei instanței de recurs, cu restituirea pricinii la rejudecare în prima instanță, invocând ca temei prevederile art. 449 lit. c) CPC.

Studiind materialele dosarului, Colegiul Civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră cererea de revizuire neîntemeiată și care urmează a fi respinsă ca fiind inadmisibilă din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 451 alin.(1) CPC cererea de revizuire se depune în scris de persoanele menționate la art. 447 CPC, indicându-se în mod obligatoriu temeiurile consemnate la art. 449 CPC și anexându-se probele ce le confirmă.

În conformitate cu art. 453 alin. (1) lit. a) CPC, după ce examinează cererea de revizuire, instanța emite o încheiere de respingere a cererii de revizuire ca fiind inadmisibilă.

Datorită faptului că revizuirea este o cale de atac a hotărârilor irevocabile, poate afecta stabilitatea raporturilor juridice, producând efecte grave pentru părți. De aceea legea stabilește o listă expresă și exhaustivă a temeiurilor de declarare a revizuirii. Acestea sînt prevăzute la art. 449 CPC și în cazul în care se cunoșteau ar fi influențat asupra soluției date de instanța de recurs.

Potrivit art. 449 lit. b) CPC, în vigoare la momentul depunerii cererii de revizuire, revizuirea se declară în cazul în care au devenit cunoscute unele circumstanțe sau fapte esențiale ale pricinii care nu au fost și nu au putut fi cunoscute revizuentului, dacă acesta dovedește că a întreprins toate măsurile pentru a afla circumstanțele și faptele esențiale în timpul judecării anterioare a pricinii.

Din textul cererii de revizuire, rezultă că, revizuentul a făcut trimitere doar la prevederile art. 449 lit. b) CPC.

Astfel, o hotărîre judecătorească nu poate fi anulată decît prin exercitarea căilor de atac prevăzute de lege, în condițiile și cu respectarea formelor prevăzute de lege. De altfel, revizuirea este o cale de atac de retractare și nu de reformare a hotărîrii contestate, iar retractarea neîntemeiată a hotărîrii contestate poate duce la încălcarea principiului stabilității raporturilor juridice, care înseamnă că soluția definitivă a oricărui litigiu nu trebuie rediscutată fără motive legale. De aceea, legea admite revizuirea numai în cazuri strict determinate.

În acest sens Colegiul nu poate stabili existența temeiurilor de revizuire prevăzute de lege, pentru că argumentele invocate de revizuent se referă la circumstanțe de fapt, dar instanțele de judecată au constatat și elucidat pe deplin toate circumstanțele care au importanță pentru soluționarea pricinii.

Totodată, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează că prin revizuire se tinde la îndreptarea unor hotărîri greșite, pentru neregularități ce s-au săvîrșit dintr-o împrejurare, neimputabilă instanței, sau dintr-un motiv neimputabil părților – de obicei descoperite ulterior, iar argumentele invocate de revizuent nu pot fi admise ca temei de revizuire a deciziei din 20 februarie 2013.

Mai mult decît atît, revizuirea este o cale de retractare și nu de reformare, în cadrul căreia nu poate fi verificată legalitatea și temeinicia hotărîrii contestate.

În acest sens, instanța de recurs face referire la jurisprudența CEDO care statuează că *competența instanțelor ierarhic superioare de revizuire trebuie exercitată pentru a corecta erorile judiciare și omisiunile justiției, dar nu pentru a efectua o nouă examinare* (cauza Popov-2 contra Moldovei din 06.12.2005, cererea nr.19960/04, § 45).

Astfel, argumentele invocate de către revizuenți în cererea de revizuire nu întrunesc nici unul din temeiurile prevăzute de normele citate.

Totodată, admiterea cererii de revizuire ar contravine principiului securității raporturilor juridice și ar constitui o violare a art. 6 al Convenției Europene pentru Drepturile Omului și a Libertăților Fundamentale (Brumărescu versus România, Roșca versus Moldova, Eugenia și Doina Duca versus Moldova din 03.03.2009).

Din considerentele menționate și avînd în vedere faptul că, motivele invocate în cererea de revizuire nu se încadrează în temeiurile art. 449 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea de revizuire ca fiind inadmisibilă.

În conformitate cu art. art. 269-270, art. 453 alin.(1) lit. a) CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e :

Se respinge ca fiind inadmisibilă cererea de revizuire depusă de către Borș Eugen în interesele recurentului SC „MoldTrans Tur” SRL împotriva deciziei Curții Supreme de Justiție din 20 februarie 2013, în pricina de contencios administrativ la cererea de chemare în judecată înaintată de SC „MoldTrans Tur” SRL către Inspectoratul Fiscal de Stat municipiul Chișinău cu privire la contestarea actului administrativ.

Încheierea nu se supune nici unei căi de atac.

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Filincova

Galina Stratulat

Svetlana Novac

Ion Druță

Iurie Bejenaru